

Posudek rigorózní práce

Autorka: **Mgr. Iva Hutářová**

Téma: **Obchodní firma, koncepce právní úpravy a ochrany**

Předmětem posouzení je rigorózní práce věnovaná problematice firemního práva. Na 98 stránkách textu se autorka zabývá tématem, které je nejen tradiční, ale i stále aktuální.

Struktura práce je logická a přehledná. Autorka nejprve nahlíží na problematiku z historického zřetele a sleduje vývoj firemního práva až od jeho předpokládaného prapůvodu v 7. a 6 století před naším letopočtem do současnosti, přičemž pokračuje i úpravou obsaženou v návrhu občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích. Těžiště rigorózního textu spočívá na tuzemské platné právní úpravě. Tu pak doplňuje pojednání o německého a britském firemním právu. V závěru jsou stručně shrnuty hlavní závěry.

Po metodologické stránce postupuje autorka od obecného ke zvláštnímu, když nejprve pojednává o firmě obecně, aby se následně věnovala principům a nástrojům její právní ochrany. Současně uplatňuje dílčím způsobem i srovnávací přístup. K tomu lze uvést, že jeho využití mohlo být důslednější. Autorka zařadila srovnávací závěry vždy na závěr pojednání o jednotlivé zvolené zahraniční právní úpravě. Tyto zajímavé pasáže mohly zaujímat více prostoru než pouhé dvě či tři stránky.

Hodnotím-li text po obsahové stránce, mohu konstatovat, že z něj je patrné, že se autorka tématem dlouhodoběji zabývá. Práce má proto dobrou úroveň. Autorka pracuje s relevantní judikaturou a v odborné literatuře (tuzemské a zahraniční) i judikatuře si vytvořila odpovídající zázemí. Předložený text proto neobsahuje zásadnější chyby a nepřesnosti. Je z něj zřejmé, že uchazečka je dobře seznámena s názory komercialistů zabývajících se předmětnou problematikou. Její vlastní hodnotící závěry se však v práci vyskytují jen zřídka. Autorka velmi solidně zpracovává jednotlivé složky právního režimu firmy, avšak neřeší, resp. většinou se nepokouší řešit, některé sporné, resp. nejednotně chápané otázky. Za komentář by například stál judikát z 90. let uvedený v pozn. č. 15. Je možné diskutovat o tom, nakolik se rozhodování soudů posunulo směrem k méně formalistickému posuzování věci a jaký by mohl mít tento vývoj vliv na rozhodování obdobných případů. Za vysvětlení při obhajobě by jistě stála například zásada neformálnosti firmy, které se uchazečka lehce dotýká v poznámce pod čarou č. 20. Na str. 56 a následujících se věcně správně pojednává o názvu právnické osoby a jeho ochraně upravené v občanském zákoníku. Postrádám však vymezení

vztahu této úpravy k úpravě firemního práva v obchodním zákoníku. Na druhé straně oceňuji autorčino vlastní hodnocení některých ustanovení právní úpravy názvu právnických osob v návrhu paragrafovaného znění občanského zákoníku. Z drobnějších nepřesností jen poznámku: ačkoli si je autorka vědoma skutečnosti, že během prací na přípravě předlohy obchodního zákoníku byl návrh posléze změněn (obsahově i názvem) na zákon o obchodních korporacích a družstvech, na str. 96 používá označení obchodní zákoník.

Po formální stránce má práce velmi dobrou úroveň. Seznam literatury je dostatečně rozsáhlý a obsahuje reprezentativní práce českých i zahraničních (zejména německých) komercialistů. Na použitý pramen autorka odkazuje v souladu s příslušnou citační normou a gramaticky přesně.

Předložená rigorózní práce splňuje předpoklady stanovené pro tento typ odborného textu. Je proto způsobilá obhajoby.

Praha, 10. září 2009

Prof. JUDr. Stanislava Černá, CSc.

školitelka